

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 4C/6/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6617202676
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Gibaľová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2021:6617202676.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Jankou Gibaľovou v spore žalobcu: O., zast.: JUDr. Stanislav Rešutík, advokát, so sídlom Nám. M. R. Štefánika 29/36, 977 01 Brezno proti žalovaným: 1/ Y., zast.: AK Piliar s.r.o. so sídlom Medený Hámor 11, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 52 915 816 a 2/ J., zast.: Mgr. Henrich Schindler, advokát, so sídlom Janka Kráľa 7, 974 01 Banská Bystrica, o náhradu škody spôsobenej ťažkou ujmom na zdraví, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a** .

II. Žalovaným 1/ a 2/ sa náhrada trov konania voči žalobcovi **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 24.02.2017 sa žalobca domáhal náhrady škody spôsobenej ťažkou ujmom na zdraví voči každému zo žalovaných po 70.000,- Eur, pričom uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Lučenec zo dňa 02.12.2014 sp. zn. 3T 23/2014 , ktorý sa stal právoplatným dňa 09.03.2016, v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/15/2016 bolí obžalovaný Y. uznaní vinnými zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví formou spolupáchatelstva podľa § 20 k § 155 ods. 1, 2 písm. c) Trestného zákona, prečinu výtržníctva formou spolupáchatelstva podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona a navyše obžalovaný Y. vinným zo spáchania prečinu porušovania domovej slobody podľa § 178 ods. 1, 2 písm. c) Trestného zákona a zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. c) Trestného zákona. Rozsudkom krajského súdu bolo žalovaným 1/ a 2/ uložené spoločne a nerozdielne nahradiť škodu spôsobenú trestným činom poškodenému O. z titulu bolestného v sume 8.050,- Eur.

Žalovaní 1/ a 2/ spôsobili žalobcovi trestným činom ťažkú ujmu na zdraví. Žalobca bol po napadnutí odo dňa 22.06.2013 do 25.06.2013 hospitalizovaný a ošetrovaný na oddelení ortopedie a úrazovej chirurgie Všeobecnej nemocnice s poliklinikou Lučenec n.o. s neurologicky verifikovaným otrasom mozgu a CT verifikovanou zlomeninou typu Le fort I.

Odo dňa 02.07.2013 do 06.07.2013 bol žalobca hospitalizovaný na chirurgii Univerzitetnej nemocnice Martin, kde mu bol dňa 03.07.2013 vykonaný operačný výkon -rekonštrukcia zygomatickej kosti cudzím materiálom v celkovej intubačnej anestéze.

V dňoch 17.07.2013, 21.08.2013, 28.10.2015, 13.04.2016, 20.04.2016 a 04.05.2016 absolvoval žalobca ošetrenia, kontroly a vzhľadom na pretrvávajúce ťažkosti s jedlom, žuvaním a bolesti aj obstreky v chirurgickej stomatologickej ambulancii v Univerzitetnej nemocnici Martin.

Dňa 21.05.2014 absolvoval žalobca prvé komplexné psychiatrické vyšetrenie v Súkromnej psychiatrickej ambulancii v Banskej Bystrici, kde sa liečil aj v čase podania žaloby, poslednú kontrolu mal dňa 01.12.2016, kde bolo konštatované, že uňho stále pretrvávajú depresie a bola mu predpísaná farmakologická liečba.

Dňa 13.07.2015 absolvoval žalobca vyšetrenie v ORL ambulancii v Brezne, pretože po napadnutí bol liečený na stomatochirurgickej ambulancii, psychiatrickej ambulancii pre postkomočný syndróm, depresívna epizóda, postkomočne vzniknutá v rámci organického poškodenia mozgu po úraze hlavy, mal trvalo prítomný tinitus, vertigines, bolesti krčnej chrbtice s trpnutím oboch rúk, problémy pri žuvaní a otváraní úst a bola mu stanovená diagnóza - obojstranná percepčná strata sluchu.

Dňa 07.11.2015 bol žalobca akútne prijatý a do 12.11.2015 hospitalizovaný a liečený na neurologickom oddelení Nemocnice s poliklinikou Brezno, n.o., pretože mal dlhodobo ťažkosti, nemal sa dobre, nezaberali mu lieky ani po opakovaných vyšetreniach na neurologickej ambulancii, nespál, trápili ho silné bolesti hlavy, stále bolesti v šiji vystreľujúce do oboch horných končatín smerom k palcom, ktoré mali trpnuci charakter, dlhodobo mal bolesti pri žuvaní v oblasti termomandibulárnych kĺbov, trápili ho závraty sprevádzané nauzeou (nutkanie dávíť). Bola mu aplikovaná infúzna analgetická, myorelaxačná liečba, po ktorej došlo k zmierneniu algickej symptomatiky a diagnostikovaný chronický cervikálny syndróm s iritačným radikulárnym syndrómom a nasadená farmakologická liečba.

V dňoch 10.02.2016, 23.08.2016 a 17.01.2017 absolvoval žalobca vyšetrenia v neurologickej ambulancii Nemocnice s poliklinikou Brezno pre pretrvávajúce ťažkosti s bolesťami hlavy, trpnutím rúk a bolesťami v sánke, stále užíval lieky, s diagnózou poškodenie driekových a iných medzistavcových platničiek s radikulopatiou, čo bolo potvrdené aj po vyšetrení v ambulancii neurochirurgie Fakultnej nemocnice s poliklinikou F.D. Roosevelta v Banskej Bystrici dňa 16.05.2016.

Odo dňa 03.12.2014 bol posudkovým lekárom pobočky Sociálnej poisťovne v Banskej Bystrici R. uznaným invalidným podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 45 %. V pracovnej rekomandácii je uvedené „obmedzenie schopností, môže vykonávať prácu len v prostredí bez nadmernej fyzickej a psychickej námahy, dlhodobej chôdze a státia, práca v predklone, dvíhania a nosenia ťažkých bremien“.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobca bol dlhodobo práceneschopný a do dňa podania žaloby u neho pretrvávali početné vážne zdravotné problémy spôsobené žalovanými, má problémy aj pri prijímaní tuhej stravy, pri žuvaní, psychické problémy, je znevýhodnený pri hľadaní si zamestnania, je nezamestnaný a poberá len invalidný dôchodok vo výške 162,90 Eur. Nemá žiadny iný príjem a z uvedeného príjmu nemôže viesť plnohodnotný život, nemôže ani pravidelne navštevovať lekárov (napr. psychiatra), pretože často nemá na cestu a úhradu u lekára. Momentálne býva len u známych v požičanej záhradnej chatke, pretože už nemohol platiť nájomné za byt. Do tejto situácie sa nedostal vlastnou vinou, ale vinou žalovaných.

Podľa všetkých vyššie uvedených dokladov a dôkazov stratil žalobca možnosť vykonávať prácu, ktorú vykonával predtým a zarábať si vlastnou prácou na živobytie. V čase, keď došlo k uvedenému činu, zarábala žalobca cca 500,- Eur mesačne v čistom, čo znamená, že v prípade, že by jeho možnosť pracovať nebola obmedzená, žalobca by mohol až do dosiahnutia dôchodkového veku zarobiť cca 90.000,- Eur, pričom v roku 2016 bol priemerný čistý zárobok v hospodárstve v Slovenskej republike 886,- Eur a teda za čas zamestnania 15 rokov, ktoré by ešte mohol odpracovať až do odchodu do dôchodku, by jeho zárobok mohol byť až 159.480,- Eur. Úmyselnou trestnou činnosťou mu žalovaní 1/ a 2/ odňali možnosť vlastnou prácou si zarábať na živobytie. Žalobca nemôže vykonávať ani činnosti, ktoré predtým bežne vykonával, či to boli voľnočasové aktivity, šport, turistika, spoločenský život. Trvalé zdravotné poškodenia ho obmedzujú vo všetkých oblastiach jeho života.

V zápisnici o výsluchu poškodeného zo dňa 07.11.2013 z Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Lučenci, odboru kriminálnej polície je uvedené: „Ako poškodený sa po poučení podľa § 46 Trestného poriadku k trestnému konaniu pripájam a žiadam, aby páchatelia holi za svoje konanie postihnutí podľa zákona. Taktiež žiadam náhradu škody a to vo výške ušlej mzdy, liečebných nákladov, bolestné. Dokopy žiadam od každého z nich sumu 70.000,- Eur, v čom je bolestné, sťažené spoločenské uplatnenie, trvalé následky, ktoré sú viac ako isté, náklady na liečenie a ušlá mzda.“ Z uvedeného je zrejmé, že žalobca uplatnil svoju pohľadávku riadne a včas.

2. Žalobca na preukázanie svojho nároku k žalobe pripojil rozsudok Okresného súdu Lučenec č.k. 3T/23/2014-290 zo dňa 27.10.2015, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/15/2016 zo dňa 09.03.2016, lekárske správy, oznámenie Sociálnej poisťovne, pobočka Banská Bystrica ošetrojúcemu lekárovi žalobcu zo dňa 22.12.2015 o uznaní invalidity a potvrdenie o výpláte dôchodkových dávok žalobcovi zo dňa 17.01.2017.

3. Pri podaní žaloby žalobcu zastupoval zástupca - J.

4. Žalovaný 1/ v písomnom vyjadrení zo dňa 20.03.2017, označenom ako sťažnosť, uviedol, že žalobu považuje za predčasnú, nedôvodnú a z toho dôvodu nezákonnú, nakoľko jeho obhajca podal žiadosť o obnovu konania v súvislosti s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/15/2016.

5. Žalovaný 2/ v písomnom vyjadrení zo dňa 11.04.2017 uviedol, že je potrebné posúdiť, či suma 140.000,- Eur, resp. na osobu 70.000,- Eur, v čom je „kvázi“ zahrnuté bolestné, sťažené spoločenské uplatnenie, trvalé následky, náklady na liečenie a ušlá mzda, je adekvátna alebo je zámerne určená a dohodnutá. Žalobca si uplatnil svoju pohľadávku už v zápisnici o výsluchu poškodeného zo dňa 07.11.2013, kde žiada náhradu škody už dopredu vypočítanej čiastky, ktorá v tom období nebola reálna, nakoľko v tej dobe ešte nebolo možné vedieť určiť ušlú mzdu, ani liečebné náklady a bolestné, ktoré v tej dobe ešte neurčil okresný súd.

Okresný súd Lučenec v konaní sp. zn. 3T/23/2014 určil vo svojom rozhodnutí zo dňa 27.10.2015 vynaložené liečebné náklady na poškodeného v sume 2.306,73,- Eur a Krajský súd Banská Bystrica v rozsudku zo dňa 09.03.2016 sp. zn. 3To/15/2016 priznal poškodenému bolestného v sume 8.050,- Eur. K výške ušlej mzdy sa žalovaný 2/ vyjadril tak, že žalobca uvádza svoj príjem cca 500,- Eur mesačne v čistom, kde žalobca túto sumu násobí mesiacmi a rokmi, ktorými by dosiahol svoj čas dôchodkového veku a žalobca sa dostáva až k zárobku 159.480,- Eur, čo sa v reálnom svete nedá uskutočniť, keďže žalobca sa musí pozrieť na to, či by mu zamestnávateľ zaručil takto dlhodobú prácu a výšku mzdy. Takže sa podľa názoru žalovaného 2/ nemožno držať týchto fiktívnych výpočtov o mzde a jej náhrade.

Zároveň žalovaný 2/ poukázal na rozhodnutie posudkového lekára Sociálnej poisťovne, pobočka Banská Bystrica, ktorý posúdil zdravotný stav a pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť dňa 22.12.2015, pričom uznal žalobcu od 03.12.2014 invalidným s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť na 45 % s tým, že na trhu práce sa uplatní, čiže uplatňovať si ušlú mzdu v takých výškach, ako to robí žalobca, považuje žalovaný 2/ za zavádzajúce a klamlivé, pričom žalobca sa uplatniť na pracovnom trhu môže, na čo poukazuje aj Sociálna poisťovňa, ako aj žalovaný 2/. Žalobca nestratil úplnú možnosť vykonávať prácu a zarábať si vlastnou prácou na živobytie, ako to uvádza. Uhrádzať takto dopredu určenú ušlú mzdu a vymyslené výpočty ako je suma 70.000,- Eur na osobu je pre žalovaného 2/ neprijateľné. Uplatnený nárok žalobcu musí preto v celom rozsahu neuznať a opätovne prehodnotiť. To podľa vyjadrenia žalovaného 2/ neznamená, že jeho ľudský postoj je zlý, nevyhýba sa zodpovednosti a má záujem sa prikloniť k spravodlivému rozhodnutiu okresného súdu v prospech obidvoch strán, čo povoľuje zákon.

6. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 31.05.2017 k vyjadreniam žalovaných 1/ a 2/ prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že žalobcovi nebolo oznámené, že by bolo obnovené konanie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/15/2016, a preto považuje sťažnosť žalovaného 1/ Y. za neodôvodnenú.

K vyjadreniu žalovaného 2/ J. uviedol, že v čase výsluchu žalobcu dňa 07.11.2013, kedy tento prvýkrát uviedol sumu 140.000,- Eur ako náhradu škody vo výške ušlej mzdy, liečebných nákladov, bolestného za sťažené spoločenské uplatnenie a trvalé následky, ubehlo už 4,5 mesiaca odo dňa 22.06.2013, kedy bol žalovanými napadnutý, mal za sebou operácie, pobyt v nemocnici a množstvo vyšetrení a ošetrení u lekárov špecialistov - ortopédia a úrazová chirurgia, chirurgická stomatológia, ORL, očné, psychiatria, neurológia a z týchto bolo zrejmé, že u neho pretrvávajú následky spôsobených zranení, ktoré majú trvalý charakter a teda bolo možné vypočítať predpokladanú sumu.

Žalobca má trvalé zdravotné problémy, ktoré sú následkom zranení spôsobených žalovanými 1/ a 2/. Jeho zdravotné problémy sú natoľko rozsiahle, že jeho spoločenské a pracovné uplatnenie je maximálne obmedzené. Výška ušlej mzdy vychádza z priemerného čistého zárobku v hospodárstve SR za rok 2016, ktorá je 886,- Eur. V prípade žalobcu, ktorý pred trestným činom žalovaných, ktorí mu spôsobili ťažkú ujmu na zdraví zarábal cca 500,- Eur mesačne, síce nie je zaručené, koľko a ako dlho by zarábal až do dosiahnutia dôchodkového veku, ale konaním žalovaných nastala situácia, že má veľké zdravotné problémy, pre ktoré nemôže pracovať a tak si zarábať. Na trhu práce majú problém uplatniť a zamestnať sa aj zdraví ľudia bez zdravotných obmedzení, takže možnosť zamestnať sa ako invalidný dôchodca s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 45 % je minimálna. Žalobca podal dňa 15.10.2015 na Sociálnu poisťovňu žiadosť o úplný invalidný dôchodok, ktorá bola dňa 29.10.2015 zamietnutá, ale dňa 16.02.2016 podal na Krajský súd Banská Bystrica žiadosť o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Sociálnej poisťovne pod č. XXSD/X/XXXX a XXSd/XX/XXXX.

Aj v prípade, že by sa počítalo len s rozdielom príjmov s tým, že žalobcov príjem - invalidný dôchodok je 162,90 Eur a priemerný čistý zárobok v hospodárstve SR za rok 2016 je 886,- Eur, vzniká rozdiel 723,10 Eur, čo za 15 rokov činí 130.158,- Eur, čo je len ušlá mzda.

V prípade, že by bol žalobcovi priznaný úplný invalidný dôchodok alebo vyššia miera invalidity ako 70 %, vychádzajúc z údajov Sociálnej poisťovne, ktorá uvádza, že priemerná výška vyplácaného invalidného dôchodku v apríli 2017 bola 360,82 Eur, mesačný rozdiel medzi možným čistým príjmom a dôchodkom by bol v tomto prípade 525,18 Eur, čo je za 15 rokov 94.532,40 Eur.

Žalobca má za to, že ním uvádzaná požadovaná suma 70.000,- Eur od oboch žalovaných je primeraná ťažkej a doživotnej ujme, ktorú žalobcovi spôsobili svojím úmyselným brutálnym konaním. Podľa názoru žalobcu sú vyjadrenia žalovaných 1/ a 2/ len účelové, s úmyslom vyhnúť sa zodpovednosti za svoje konanie a preto trval na podanej žalobe v celom rozsahu.

7. Žalovaný 2/ v písomnom vyjadrení zo dňa 27.06.2017 zotrval na svojej predchádzajúcej argumentácii a doplnil, že ak by boli žalobcove zdravotné problémy natoľko rozsiahle, ako uvádza vo vyjadrení zo dňa 13.06.2017, je nutné si položiť otázku, prečo to nie je uvedené v hlavnej prepúšťacej správe a sami lekári neuvádzajú tieto dôsledky a Sociálna poisťovňa to neberie do úvahy pri schvaľovaní invalidného dôchodku. Žalovaný 2/ považuje žalobcu a jeho konanie za úmyselnú snahu o získanie ďalších príjmov. Poukázal na § 71 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení ku dňu 01.05.2017 a na zákon, pri ktorom si nie je možné svojvoľne určovať rôzne výpočty svojich budúcich príjmov a ani štát tieto skutočnosti neberie do úvahy. Zároveň nesúhlasil, aby boli brané do úvahy neukončené dodatočné vyšetrenia s akýmikoľvek vylepšovania a náznakmi, ktoré by v poisťovni neboli vzaté do úvahy.

8. Dňa 01.04.2019 bola súdu doručená zo strany J. dohoda o ukončení zastupovania so žalobcom z dôvodu, že od 01.01.2019 zástupca pozastavil svoju advokátsku prax. Zároveň však predložil súdu plnú moc, ktorou ho žalobca splnomocnil na zastupovanie v predmetnom konaní ako fyzickú osobu.

9. Uznesením (výzvou) č.k. 4C/6/2017-166 zo dňa 09.04.2020 Okresný súd Lučenec vyzval žalobcu podľa § 129 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), aby v lehote 10 dní od doručenia uznesenia svoje podanie zo dňa 20.02.2017, ktoré bolo tunajšiemu súdu doručené dňa 24.02.2017, doplnil tak, že uvedie zrozumiteľné opísanie rozhodujúcich skutočností, t.j. taký opis, ktorý umožňuje individualizáciu skutkového deja a slúži tak k vymedzeniu predmetu sporu po skutkovej stránke a jeho právnomu posúdeniu; uvedie, čo tvorí uplatnenú náhradu škody; a uvedie, akým spôsobom určil výšku uplatnenej náhrady škody s tým, že ak svoje podanie v určenej lehote neopraví a nedoplní a pre uvedený nedostatok nemožno v konaní pokračovať, súd podanie odmietne. Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že súdu bola doručená žaloba, po preskúmaní ktorej súd dospel k záveru, že podanie žalobcu je nezrozumiteľné, nakoľko z neho nemožno vymedziť predmet sporu po skutkovej a právnej stránke, ktorý by slúžil k individualizácii skutkového deja, pretože žalobca svoj nárok oprel len o tvrdenia uvedené v zápisnici o výsluchu žalobcu ako poškodeného. Z takto vymedzeného predmetu sporu nemožno určiť, čoho sa žalobca domáha, a zároveň nemožno určiť, ako žalobca dospel k sume 70.000,- Eur, ktorú si uplatňuje voči každému žalovanému. Uvedené je predpokladom, aby súd mohol vec náležite právne posúdiť.

10. Dňa 27.05.2020 a 28.05.2020 bola súdu doručená elektronicky (e-mailom) žiadosť J. o predĺženie lehoty na vykonanie doplnenia podania. Súd predĺžil žalobcovi lehotu na doplnenie podania do 12.06.2020.

11. Následne dňa 08.06.2020 opätovne žiadal JC. e-mailom o predĺženie lehoty na opravu podania do 23.06.2020, ktorej žiadosti súd opäť vyhovel.

12. Dňa 24.06.2020 bolo súdu doručené písomné podanie zástupcu žalobcu zo dňa 20.05.2020 označené ako „Oprava a doplnenie žalobného návrhu o náhradu škody spôsobenej ťažkou ujmom na zdraví“, v ktorom uviedol, že terajší zdravotný stav žalobcu sa podľa potvrdenia lekára naďalej zhoršuje, preto navrhuje, aby zdravotný stav žalobcu vo vzťahu k škodovej udalosti posúdil odborný znalec, pretože stav žalovaného je následkom škodovej udalosti zlý vo viacerých zdravotných oblastiach (psychika, poškodenie krčnej chrbtice, poškodenie sluchu, bolesti sánok, zubov atď.) a tento nech vykoná nové bodové ohodnotenie a tiež posúdi, kedy sa ustálil a či sa vôbec ustálil zdravotný stav žalobcu tak, aby mohol byť ohodnotený, ako sa prípadne zdravotný stav zhoršil a či je to v priamej príčinnej súvislosti s činom žalovaných zo dňa 22.06.2013. Žalobcovi vznikol nárok na náhradu za stratu na zárobku, náhradu za stratu na zárobku počas práceneschopnosti a náhradu za stratu na dôchodku a úhradu účelných nákladov spojených s liečbou. Náhrada za stratu na zárobku počas práceneschopnosti od 22.06.2013 do 27.10.2013 je určená v súlade s § 446 OZ vo výške 1.183,43 Eur a od 04.03.2014

do 30.06.2014 vo výške 257,34 Eur, spolu 1.440,76 Eur. Náhrada za stratu na zárobku po skončení práceneschopnosti sa určí podľa § 445 a § 447 OZ a spolu za obdobie od 2013 do 31.05.2020 sa jedná o čiastku 10.761,74 Eur. Taktiež si žalobca uplatňuje podľa § 444 OZ náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 12.355,20 Eur podľa posudku znalca R., o ktorom súd v trestnom konaní nerozhodol. Žalobca teda žiadal, aby súd vyhlásil rozsudok, ktorým zaviazá žalovaných 1/ a 2/ uhradiť žalobcovi spoločne a nerozdielne náhradu škody spôsobenej ťažkou ujmom na zdraví, a to čiastku 1.440,76 Eur z titulu náhrady za stratu na zárobku počas práceneschopnosti spolu s úrokom z omeškania 8 % od dňa 03.12.2014 do zaplatenia počítaným, čiastku 10.761,74 Eur z titulu náhrady straty na zárobku po skončení práceneschopnosti (zročný dôchodok) spolu s úrokom 8 % zo sumy 126,72 Eur od 01.01.2015 do zaplatenia počítaným, 8 % úrokom zo sumy 1.641,61 Eur od 01.01.2016 do zaplatenia počítaným, 8 % úrokom zo sumy 1.749,61 Eur od 01.01.2017 do zaplatenia počítaným, 8 % úrokom zo sumy 1.879,21 Eur od 01.01.2017 do zaplatenia počítaným, 8 % úrokom zo sumy 2.073,61 Eur od 01.01.2019 do zaplatenia počítaným, 8 % úrokom zo sumy 2.246,40 Eur od 01.01.2020 do zaplatenia počítaným, 8 % úrokom zo sumy 1.044,58 Eur od 01.06.2020 do zaplatenia počítaným, trovy právneho zastúpenia, všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovaní sú povinní spoločne a nerozdielne platiť žalobcovi mesačne čiastku 208,92 Eur ako peňažný dôchodok, počnúc mesiacom jún 2020 vždy k 15. dňu v mesiaci.

13. Dňa 13.07.2020 bolo súdu e-mailom a následne dňa 22.07.2020 aj listinne doručené nepodpísané podanie zástupcu žalobcu zo dňa 13.07.2020 označené ako „Zmena petitu žalobného návrhu o náhradu škody spôsobenej ťažkou ujmom na zdraví“, z ktorého vyplýva, že žalobca si tiež uplatňuje v súlade s § 444 Občianskeho zákonníka náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 12.355,20 Eur v súlade s vyčíslením podľa posudku znalca R. o ktorom súd v trestnom konaní nerozhodol a odkázal žalobcu na konanie občianskoprávne. Preto navrhuje, aby súd rozsudkom zaviazal žalovaných 1/ a 2/ povinnosťou uhradiť žalobcovi spoločne a nerozdielne náhradu škody spôsobenej ťažkou ujmom na zdraví, a to náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 12.355,20 Eur v súlade s vyčíslením podľa posudku znalca R., čiastku 1.440,76 Eur z titulu náhrady za stratu na zárobku počas práceneschopnosti spolu s úrokom z omeškania 8 % od dňa 03.12.2014 do zaplatenia počítaným, čiastku 10.761,74 Eur z titulu náhrady straty na zárobku po skončení práceneschopnosti (zročný dôchodok) spolu s úrokom 8 % zo sumy 126,72 Eur od 01.01.2015 do zaplatenia počítaným, 8 % úrokom zo sumy 1.641,61 Eur od 01.01.2016 do zaplatenia počítaným, 8 % úrokom zo sumy 1.749,61 Eur od 01.01.2017 do zaplatenia počítaným, 8 % úrokom zo sumy 1.879,21 Eur od 01.01.2017 do zaplatenia počítaným, 8 % úrokom zo sumy 2.073,61 Eur od 01.01.2019 do zaplatenia počítaným, 8 % úrokom zo sumy 2.246,40 Eur od 01.01.2020 do zaplatenia počítaným, 8 % úrokom zo sumy 1.044,58 Eur od 01.06.2020 do zaplatenia počítaným, ako aj trovy právneho zastúpenia, všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovaní sú povinní spoločne a nerozdielne platiť žalobcovi mesačne čiastku 208,92 Eur ako peňažný dôchodok, počnúc mesiacom jún 2020 vždy k 15. dňu v mesiaci.

14. Vzhľadom na doručené podania súd vyzval žalobcu prostredníctvom jeho zástupcu J. na vyjadrenie, či má súd podanie zo dňa 20.05.2020, doplnené podaním zo dňa 13.07.2020, posudzovať ako čiastočné späťvzatie žaloby a v akej časti berie žalobu späť, nakoľko pôvodnou žalobou sa domáhal žalobca voči žalovaným 1/ a 2/, voči každému z nich, náhrady škody v sume 70.000,- Eur.

15. Dňa 07.09.2020 bola súdu doručená odpoveď zástupcu žalobcu J. zo dňa 02.09.2020, v ktorej uviedol, že vykonal poradu so žalobcom, pričom tento trvá na tom, že pôvodnú žalobu neberie ani čiastočne a späť. Jeho zdravotný stav sa naďalej zhoršuje, preto trvá na posúdení zdravotného stavu znalcom. Necháva na súde, aby zväzil obidve alternatívy petitu.

16. Následne súd výzvou zo dňa 25.09.2020 vyzval žalobcu prostredníctvom jeho zástupcu J. aby presne uviedol, čoho sa voči žalovaným 1/ a 2/ domáha, teda čo má byť predmetom konania a nech v určenej lehote 10 dní uvedie petit žaloby (presnú formuláciu návrhu na rozhodnutie), ktorý žiada, aby súd vyhlásil, keďže žalobca v priebehu konania viackrát menil žalobu. Pôvodne sa domáhal, aby súd zaviazal žalovaného 1/ Y. uhradiť žalobcovi náhradu škody spôsobenú ťažkou ujmom na zdraví vo výške 70.000,- Eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku a žalovaného 2/ JN. uhradiť žalobcovi náhradu škody spôsobenú ťažkou ujmom na zdraví vo výške 70.000,- Eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Následne podaním zo dňa 20.05.2020 a podaním zo dňa 13.07.2020 opakovane opravil a doplnil žalobný návrh. Súdu tak aj v kontexte posledného vyjadrenia zo dňa 02.09.2020 nie je zrejmé, čo je predmetom konania.

Preto nech sa žalobca vyjadří, či navrhuje, aby súd zaviazal žalovaného 1/ Y. a žalovaného 2/ J. uhradiť žalobcovi spoločne a nerozdielne náhradu škody spôsobenú ťažkou ujmom na zdraví, a to náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 12.355,20 Eur, čiastku 1.440,76 Eur z titulu náhrady za stratu na zárobku počas práceneschopností spolu s úrokom z omeškania 8 % od dňa 03.12.2014 do zaplatenia, čiastku 10.761,74 Eur z titulu náhrady straty na zárobku po skončení práceneschopnosti (zročný dôchodok) spolu s úrokom 8 % zo sumy 126,72 Eur od 01.01.2015 do zaplatenia, 8 % úrokom zo sumy 1.641,61 Eur od 01.01.2016 do zaplatenia, 8 % úrokom zo sumy 1.749,61 Eur od 01.01.2017 do zaplatenia, 8 % úrokom zo sumy 1.879,21 Eur od 01.01.2017 do zaplatenia, 8 % úrokom zo sumy 2.073,61 Eur od 01.01.2019 do zaplatenia, 8 % úrokom zo sumy 2.246,40 Eur od 01.01.2020 do zaplatenia, 8 % úrokom zo sumy 1.044,58 Eur od 01.06.2020 do zaplatenia počítaným, ako aj trovy konania. Žalovaní 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne platiť žalobcovi mesačne čiastku 208,92 Eur ako peňažný dôchodok, počnúc mesiacom jún 2020 vždy k 15. dňu v mesiaci.

K požiadavke žalobcu, aby alternatívny petitív súd, súd poznamenal, že jedine žalobca ako „pán sporu“ je oprávnený určovať rozsah, v akom si uplatní svoje nároky voči žalovaným a určuje predmet sporu svojou žalobou (resp. jej zmenou). Pokiaľ mienil žalobca uplatniť alternatívny petitív, súdu nie je zrejmé, ktoré sú alternatívne petitívy. V tejto súvislosti však súd poznamenal, že alternatívny petitív je žiadosťou, aby súd zaviazal žalovaného na dve (alebo viaceré) alternatívne plnenia, pričom prichádza do úvahy tam, kde z hmotného práva vyplýva, že záväzok je možné splniť viacerými spôsobmi. Žalobu v predmetnom spore evidentne nemožno považovať za žalobu s alternatívnym petitívom, keď žalobca nenavrhuje v nej zaviazat' žalovaných na alternatívne plnenia (ale len peňažné plnenie).

17. V nadväznosti na výzvu súdu zástupca žalobcu J. opätovne požiadal o predĺženie lehoty na vyjadrenie do 25.10.2020, ktorej žiadosti súd vyhovel.

18. Dňa 25.10.2020 J. oznámil súdu, že žalobcovi vypovedal zastupovanie s tým, že odpoveď na výzvu súdu doručí žalobca prostredníctvom zástupcu, ktorého si zvolí.

19. Súd preto zaslal dňa 27.10.2020 výzvu v znení ako v bode 16 tohto odôvodnenia žalobcovi, ktorý súdu vo vyjadrení zo dňa 01.12.2020, doručenom súdu dňa 04.12.2020, uviedol, že žiada, aby súd zaviazal žalovaného 1/ a žalovaného 2/ uhradiť mu škodu spôsobenú ťažkou ujmom na zdraví po 70.000,- Eur od oboch žalovaných, t.j. 140.000,- Eur spolu a nerozdielne. Zmeny žalobného návrhu jeho bývalým zástupcom boli jeho svojvoľa, o ktorej on nevedel a nikdy by s tým nesúhlasil.

20. Vzhľadom na skutočnosť, že predmet sporu zostal naďalej nevyjasnený, súd uznesením č.k. 4C/6/2017-302 zo dňa 26.01.2021 opätovne vyzval žalobcu na doplnenie a opravu svojich podaní zo dňa 20.02.2017, 20.05.2020, 13.07.2020, 02.09.2020 a 01.12.2020 v lehote 10 dní tak, že uvedie zrozumiteľné opísanie rozhodujúcich skutočností, t.j. taký opis, ktorý umožňuje individualizáciu skutkového deja a slúži tak k vymedzeniu predmetu sporu po skutkovej stránke a jeho právnomu posúdeniu a uvedie, čoho sa voči žalovaným 1/ a 2/ domáha, t.j. navrhovaný výrok rozhodnutia súdu vo veci samej, ktorý žiada, aby súd vyhlásil, tak, aby petitív bol určitý, jasný, zrozumiteľný a spĺňal podmienky vykonateľnosti, pod hrozbou odmietnutia podania.

21. Písomným podaním zo dňa 10.03.2021, už v zastúpení právnym zástupcom JC., žalobca k uzneseniu súdu uviedol, že predpokladmi každej občianskoprávnej zodpovednosti za škodu, sú 1. protiprávny úkon, 2. spôsobenie škody, 3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou, 4. zavinenie (v tomto spore úmyselné), na základe ktorých sa možno dôvodne domáhať uplatnenia nároku na náhradu škody.

Žalovaní 1/ a 2/ v tomto spore boli rozsudkom Okresného súdu Lučenec č. k. 3T/23/2014 zo dňa 27.10.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 3To/15/2016 zo dňa 09.03.2016, právoplatným dňa 09.03.2016, uznaní vinnými ako obžalovaní 1/ a 2/ zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví formou spolupáchateľstva, ďalej prečinu výtržníctva, zločinu vydierania a prečinu porušovania domovej slobody. Na základe tejto skutočnosti sú tak splnené všetky predpoklady občianskoprávnej zodpovednosti za škodu, ktorú spôsobili svojím protiprávnym konaním, t. j. protiprávny úkon, spôsobenie škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a zavinenie žalovaných 1/ a 2/.

Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 3To/15/2016 zo dňa 09.03. 2016, právoplatný dňa 09.03. 2016, zmenil rozsudok prvostupňového súdu tak, že obžalovaných 1/ a 2/, žalovaných v tomto spore, zaviazal na náhradu škody v prospech poškodeného, žalobcu v tomto spore, spôsobenej trestným

činom z titulu bolestného v sume 8.050,- Eur a so zvyškom odkázal poškodeného na občianske súdne konanie.

Žalobca sa v tomto spore domáha priznania náhrady škody spočívajúcej v bolestnom, sťažení spoločenského uplatnenia a náhrady ušlej mzdy.

Žalobca zároveň, tak ako to uviedol, vo svojom podaní súdu zo dňa 01.12.2020, navrhuje, aby súd v konaní ustanovil znalca z odboru zdravotníctvo - súdne lekárstvo za účelom bodového ohodnotenia zdravotného stavu, ktorý sa zhoršuje a doposiaľ bol v konaní predložený len znalecký posudok z roku 2016, ktorý je vzhľadom na zhoršujúci sa zdravotný stav žalobcu v tomto spore už neaktuálny.

Žalobca navrhol, aby Okresný súd Lučenec po vykonaní dokazovania vyhlásil rozsudok, ktorým zaviazže žalovaných 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 140.000,- Eur a nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %.

22. Žalovaný 2/ prostredníctvom svojho právneho zástupcu vo vyjadrení zo dňa 29.07.2021 poprel uplatnený nárok žalobcu v celom rozsahu z dôvodu, že tento nemá žiadny právny základ, je neurčitý a nezrozumiteľný, žalobca opakovane menil svoj nárok. Uplatnený nárok vo výške 140.000,- Eur považoval za neodôvodnený, neopodstatnený a nepreukázaný a preto žiadal žalobu zamietnuť. Ďalej doplnil, že opísanie rozhodujúcich skutočností je v podaniach vzťahujúcich sa k sume 140.000,- Eur nezrozumiteľné, absentuje označenie dôkazov a najmä akékoľvek vyčíslenie, z ktorého by sa dalo určiť, čo predstavuje žalovanú sumu.

Aj napriek uvedenému z dôvodu právnej istoty poprel skutočnosti uvedené v žalobách, keď žalovaný 2/ žalobcovi nespôsobil zranenia v rozsahu, ako tieto popisuje a dokladá lekárskymi správami, ale tieto zranenia boli popísané v znaleckom posudku R. keď dĺžka práceneschopnosti bola stanovená na 22.06.2013 do 22.10.2013. Znalec stanovil u poškodeného dobu trvania liečenia a práceneschopnosti na 16 týždňov. Čo sa týka akýchkoľvek ďalších zdravotných problémov presahujúcich danú dobu, ktoré popisuje žalobca, pri týchto nebola preukázaná príčinná súvislosť s konaním žalovaných.

Len samotná skutočnosť, že žalovaný 2/ v minulosti spôsobil ujmu na zdraví žalobcovi, neznamená, že tento zodpovedá za všetky ďalšie zdravotné ťažkosti žalobcu, ale musí tu byť jednoznačne preukázaná príčinná súvislosť, ktorá vyplýva len zo znaleckého posudku R., pričom tento pri vyčíslení bodového ohodnotenia počítal aj s následkami zranení. Vzhľadom na existenciu znaleckého posudku (pričom v trestnom spise sa nachádza aj druhý znalecký posudok) považuje ďalšie znalecké dokazovanie za nadbytočné.

Poukázal tiež na skutočnosť, že žalobca už má 55 rokov, teda je bežné, že u neho môžu vzniknúť zdravotné problémy aj bez pričinenia žalovaných, resp. tieto môžu mať skôr subjektívnu povahu, čo môže mať vplyv na počet lekárskeho správ.

Žalobca nijakým spôsobom nepreukázal skutočnosti uvedené v žalobe, najmä z čoho pozostáva suma 140.000,- Eur, z akých dôkazov vyplýva povinnosť žalovaných na úhradu sumy 140.000,- Eur, z akého dôvodu by mali žalovaní zodpovedať za všetky zdravotné problémy žalobcu z rokov 2015 - 2019, keď mu malo byť ublížené na zdraví v roku 2013, a nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi konaním žalovaných a poklesom schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť zo strany žalobcu. Pokiaľ ide o bolestné, náhrada tejto sumy bola žalobcovi priznaná v trestnom konaní, teda vo veci existuje prekážka res iudicata.

Čo sa týka náhrady ušlej mzdy, v konaní neboli predložené žiadne dôkazy, v akej výške a podľa akých kritérií by mala byť táto ušlá mzda stanovená. Akýkoľvek rozdiel v nemožnosti vykonávať prácu bol pritom žalobcovi vyplácaný prostredníctvom Sociálnej poisťovne nemocenskými dávkami alebo invalidným dôchodkom. V tejto časti preto žalobca nemá aktívnu legitimáciu na uplatnenie nároku.

Žalobcovi nebola priznaná plná invalidita, teda tento má možnosť pracovať, pričom právne predpisy naopak zvyhodňujú a motivujú zamestnávateľov zamestnať osoby s invaliditou. Spojitosť konania žalovaných s čiastočnou invaliditou žalobcu z dôkazov nevyplýva. Peňažný nárok je tak nepreukázaný a nemá žiadny relevantný podklad.

Žalobca nepreukázal žiadne predpoklady priznania náhrady škody, ktorú si v tomto konaní uplatňuje, teda nepreukázal vznik škody vo výške 140.000,- Eur, ani príčinnú súvislosť medzi konaním žalovaného a touto škodou, keď nárok na výplatu bolestného v súvislosti s konaním žalovaného 2/ mu už bol priznaný právoplatným rozhodnutím.

Vzhľadom na uvedené má žalovaný 2/ za to, že žaloba je v celom rozsahu nedôvodná z dôvodu, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadom preukázania nároku, časť nároku už bola priznaná právoplatným rozsudkom a ďalšia časť nároku bola vyplatená Sociálnou poisťovňou, ako aj z dôvodu, že žalobný návrh je neurčitý a nezrozumiteľný, žaloba nemá náležitosti uvedené v § 132 CSP, obsah žaloby nie je v súlade s § 137 CSP a ide o zjavne nedôvodný návrh v zmysle § 138 CSP.

23. Žalovaný 1/ prostredníctvom svojho právneho zástupcu vo vyjadrení zo dňa 23.08.2021 uviedol, že z podaní žalobcu nie je žalovanému 1/ zrejme, čoho konkrétne sa žalobca v súdnom konaní domáha, resp. ako znie žalobný petit, resp. čo je predmetom konania. S poukazom na ust. § 132 a nasl. CSP tak nie sú splnené základné náležitosti žaloby. Uvedeným konaním žalobcu je taktiež žalovanému 1/ znemožnené riadne a účelne uplatniť prostriedky procesnej obrany v súdnom konaní.

Žalovaní boli za skutok spúchaný dňa 22.06.2013 odsúdení rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 3T/23/2014 zo dňa 02.12.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/15/2016 zo dňa 09.03.2016, pričom súd zaviazal žalovaných na náhradu škody z titulu bolestného vo výške 8.050,- Eur. Podľa tvrdení žalobcu si žalobca uplatnil nárok v adhéznom konaní v zápisnici o výsluchu poškodeného zo dňa 07.11.2013 nasledovne: „Ako poškodený sa po poučení podľa § 46 Trestného poriadku k trestnému konaniu pripájam a žiadam aby páchatelia boli za svoje konanie postihnutí podľa zákona. Taktiež žiadam náhradu škody a to vo výške ušlej mzdy, liečebných nákladov, bolestné. Dokopy žiadam od každého z nich sumu 70.000,- Eur, v čom je bolestné, sťažené spoločenské uplatnenie, trvalé následky, ktoré sú viac ako isté, náklady na liečenie a ušlá mzda.“

Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/15/2016 zo dňa 09.03.2016, odôvodnenie str. 5 a 6: „...a najmä na závery písomného znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctva R. krajský súd sčasti jeho odvolaniu vyhovel (odvolanie podal len voči výške bolestného) a v tejto súvislosti preto vyslovil rozsudkom v zmysle § 287 ods. 1 Tr. por. povinnosť oboch obžalovaných spoločne a nerozdielne nahradiť škodu spôsobenú trestným činom poškodenému O. v sume 8.050,- Eur, keďže znalec MUDr. Grega oproti obsahu záverov písomného posudku R.j upravil výšku bolestného na 500 bodov, a tomu zodpovedajúcu sumu 8.050,- Eur v závislosti na zverejnenie Štatistického úradu SR ohľadom výšky priemernej mesačnej mzdy v hospodárstve za konkrétny rok. Pokiaľ tento znalec vyčíslil aj bodové ohodnotenie sťaženie spoločenského uplatnenia (č.l. 362), poškodený X. si v adhéznom konaní škodu v tomto smere neuplatnil, a preto ho krajský súd so zvyškom jeho nároku na náhradu škody (zhodne ako súd prvého stupňa) odkázal na občianske súdne konanie.“

Žalobca v podaní zo dňa 20.05.2020, doručenom súdu dňa 24.06.2020, uviedol nasledovné skutočnosti: „Dňa 11.01.2016 bol znalcom R. odbor zdravotníctvo - Chirurgia vypracovaný znalecký posudok č. XX/XXXX, ktorým bolo vyčíslené bolestné vo výške 8.050,- Euro (str. 47 posudku) a taktiež sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 12.355,20 Euro (str. 53 posudku). Tak ako je vyššie uvedené, žalovaní boli zaviazaní vyššie uvedeným rozsudkom krajského súdu na zaplatenie len čiastky 8.050,- Eur (bolestné) a so zvyškom nároku teda 12.355,20 Eur bol žalobca odkázaný na občianske súdne konanie.“

S poukazom na vyššie uvedené je jednoznačné, že zo strany žalobcu v adhéznom konaní došlo po uplatnení škody v zápisnici zo dňa 07.11.2013 k zmene uplatneného nároku na náhradu škody a to s najväčšou pravdepodobnosťou v rozsahu znalcom (R.) vyčísleného nároku na bolestné vo výške 8.050,- Eur.

S poukazom na ust. § 46 ods. 3 Tr. por. žalovaný 1/ namieta správnosť riadneho uplatnenia nároku na náhradu škody. Poškodený (žalobca) v adhéznom konaní okrem uplatnenia nároku na náhradu škody včas musí túto škodu uplatniť riadnym spôsobom a počas celého konania aj aktívne vystupovať a hájiť svoj nárok na náhradu škody. Jednoduché uvedenie sumy a vymenovanie nárokov bez akejkoľvek špecifikácie, odôvodnenia, následného preukazovania, nemožno v žiadnom prípade považovať za riadne uplatnený nárok na náhradu škody v adhéznom konaní.

Žalobca v tomto súdnom konaní do dnešného dňa riadnym spôsobom nepreukázal uplatnenie náhrady škody v adhéznom konaní. Samotné tvrdenie žalobcu, že tak vykonal bez predloženia ďalších listinných dôkazov a bez pripojenia kompletného spisového materiálu v trestnom konaní nemožno považovať za riadne preukázanie nároku žalobcu.

Nakoľko žalobcovi bolo ublížené na zdraví dňa 22.06.2013, t.j. v tento deň sa žalobca dozvedel o tom, že mu bola spôsobená škoda ako aj o tom kto ju spáchal, lehota na uplatnenie jeho práva v zmysle § 106 ods. 1 OZ uplynula dňa 22.06.2015. S poukazom na to, že ku skutku došlo dňa 22.06.2013, žaloba bola súdu doručená dňa 24.02.2017, je žalovaný 1/ toho názoru, že žalovaný nárok je v celom rozsahu premlčaný.

Rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/15/2016 zo dňa 09.03.2016 boli žalovaní zaviazaní na náhradu škody z titulu bolestného vo výške 8.050,- Eur. Žalobca deklaruje, že v trestnom konaní si uplatnil náhradu škody vo výške 70.000,- Eur, pričom rovnakú výšku náhrady škody si uplatňuje aj v tomto civilnom konaní. Vzhľadom na priznanie nároku v trestnom konaní (bolestné vo výške 8.050,- Eur) ide zjavne o duplicitné uplatnenie nároku zo strany žalobcu.

Žalobca sa v podanej žalobe, ako aj jej následných doplneniach a zmenách len stroho bez ďalšej bližšej špecifikácie obmedzil len na konštatovanie o právoplatnom odsúdení žalovaných, a že z tohto titulu si uplatňuje náhradu škody vo výške 70.000,- Eur od každého žalovaného zvlášť.

Žalobca nijakým spôsobom bližšie neidentifikoval, z akého konkrétneho titulu si nárok na náhradu škody uplatňuje (bolestné, ušlá mzda, sťaženie spoločenského uplatnenia, náhrada liečebných nákladov, škoda na veciach, ...) a ani nevyčíslil spôsob výpočtu sumy náhrady škody, ktorú si uplatňuje. Na základe uvedeného možno dospieť k záveru, že zo strany žalobcu nebol riadnym spôsobom preukázaný vznik nároku na náhradu škody.

Zároveň žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal kauzálny nexus medzi zranením zo dňa 22.06.2013 a následnými zdravotnými problémami.

Vzhľadom na vyššie uvedené, ako aj s poukazom na čl. 7 a 8 CSP, ako aj s poukazom na ust. § 132 CSP je žalovaný 1/ toho názoru, že žalobca nepreukázal do dnešného dňa žalovaný nárok, riadnym spôsobom ho neodôvodnil a neoznačil také dôkazné prostriedky na základe, ktorých by preukazovali jeho nárok, a preto navrhol v zmysle § 153 CSP uplatniť koncentráciu konania, a to s poukazom na rýchlosť a hospodárnosť celého konania a zároveň navrhol, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

24. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 20.10.2021, na ktorom žalobca trval na podanej žalobe v celom rozsahu a prostredníctvom svojho právneho zástupcu J.viedol, že sú splnené všetky predpoklady vzniku občianskoprávnej zodpovednosti. Tá je jednoznačne dokázaná z trestného konania, ktoré skončilo rozsudkom krajského súdu, ktorý nadobudol právoplatnosť 09.03.2016. 9. marec 2016 možno zároveň označiť ako deň, ktorý je dňom, kedy sa preukázateľne žalobca dozvedel o tom, kto za škodu zodpovedá. V čase vyhlasovania rozsudku krajského súdu bol súčasťou trestného spisu znalecký posudok R., krajský súd ale v tejto časti odkázal na občianske súdne konanie. Tento posudok bol vyhotovovaný ešte v čase, keď žalobca nebol uznaný čiastočne invalidným, pôvodne s poklesom miery vykonávať zárobkovú činnosť 45 % a následne s poklesom miery vykonávať pracovnú činnosť 55 %. Tieto skutočnosti, ktoré neboli známe ku dňu 09.03.2016, je potrebné zohľadniť, preto navrhol, aby súd ustanovil v konaní znalca z odboru zdravotníctvo, súdne lekárstvo za účelom zistenia súčasného zdravotného stavu žalobcu, ktorý sa stále zhoršuje. 22. jún 2013 výrazne zmenil život žalobcu. Dovtedy jeho zdravotný stav nebol žiadnym spôsobom nepriaznivý, nebol nijako obmedzovaný vo svojom obvyklom spôsobe života, ani v pracovnom živote. Žalobca už v prípravnom konaní uplatňoval nárok na náhradu škody spočívajúcej v sume 140.000,- Eur spolu a na takejto sume aj trvá. Jej výška pozostáva z náhrady straty na zárobku, ale aj v sťažení spoločenského uplatnenia a náhrade za bolesť, ktorá mu bola spôsobená. Progres zdravotného stavu žalobcu je negatívny, je nepoužiteľný v pracovnom živote, stal sa z neho bezdomovec, jeho spoločenské uplatnenie do budúcnosti je už vylúčené. Žalobca dodal, že je doživotne odkázaný na lieky, berie opiáty od bolesti, je v starostlivosti psychológov, psychiatrov, nevie si sám poradiť. Tiež uviedol, že trvá na pôvodnej žalobe z roku 2017. To, čo uvádzal jeho predchádzajúci právny zástupca pán Roštár, bola jeho svojvôľa.

K námietke premlčania právny zástupca žalobcu uviedol, že začiatok plynutia premlčacej doby nemožno spájať so skorším dátumom, ako s dátumom 09.03.2016, keďže platí prezumpcia nevinny, a až vtedy sa žalobca dozvedel, kto za škodu, ktorá mu bola spôsobená, skutočne zodpovedá. Preto nemožno hovoriť o premlčaní nároku. Pokiaľ ide o námietku duplicitne uplatneného nároku zo strany žalovaných, podľa jeho názoru je duplicita vylúčená, keďže krajský súd odkázal žalobcu na občianske súdne konanie.

Na otázku súdu právneho zástupcovi žalobcu, či žalobca žiada voči žalovaným, aby títo zaplatili žalobcovi 140.000,- Eur spoločne a nerozdielne, a to titulom sťaženia spoločenského uplatnenia, náhrady za bolesť a straty na zárobku, čo uviedol na pojednávaní, pričom z písomného podania žalobcu vyplýva, že sa domáha náhrady ušlej mzdy, čo teda tvorí nárok žalobcu, právny zástupca žalobcu uviedol, že podľa jeho názoru môže byť popri sebe náhrada ušlej mzdy aj náhrada straty na zárobku. Žalobca O. dodal, že žiada tiež liečebné náklady, pretože je odkázaný na lieky, bolesť nie, lebo bolestné mu bolo vyplatené.

25. Žalovaný 1/ prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že s podanou žalobou v celom rozsahu nesúhlasí. Má za to, že škoda, ktorá mala byť uplatnená už v adhéznom konaní, nebola uplatnená riadnym spôsobom, čo žalobca do dnešného dňa žiadnym spôsobom nepreukázal ohľadom riadneho uplatnenia škody vo výške 140.000,- Eur a jednotlivých nárokov z toho plynúcich. Zároveň má za to, že tento nárok je premlčaný, nakoľko žalobca sa o spáchaní skutku aj to, kým mu bola táto škoda spôsobená, dozvedel už v deň, kedy sa skutok stal, t.j. ešte v roku 2013. Tiež má za to, že zo strany žalobcu ide o duplicitné uplatnenie nároku minimálne vo výške 8.050,- Eur, kde sa opätovne domáha nároku, ktorý mu už bol priznaný. Do dnešného dňa žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal nárok na

náhradu škody, nepreukázal príčinnú súvislosť medzi skutkom a spôsobenou škodou, taktiež riadnym spôsobom nešpecifikoval, čoho konkrétne sa v rámci žalovanej sumy domáha a v akej výške. Pokiaľ ide o nárok na sťaženie spoločenského uplatnenia, tento si žalobca v adhéznom konaní neuplatnil a bol s ním odkázaný na občianske súdne konanie. Podľa názoru žalovaného 1/ si mal žalobca škodu uplatniť v adhéznom konaní. Žalovaný 1/ tiež namietal rozšírenie dôvodov, na základe ktorých sa žalobca domáha sumy 140.000,- Eur, na pojednávaní. Doteraz to bolo bolestné, sťaženie spoločenského uplatnenia a náhrada ušlej mzdy, už je to aj strata na zárobku. Žalobu považoval žalovaný 1/ za zmatečnú a odkázal na ustanovenia § 132 CSP, keď už v žalobe malo byť zrejme riadne opísanie skutkových tvrdení, čoho a na základe akých skutočností sa žalobca domáha. Žalovaný 1/ preto navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania.

26. Žalovaný 2/ prostredníctvom svojho právneho zástupcu nad rámec písomného podania uviedol, že sa pripája k námietke premlčania zo strany žalovaného 1/, nárok žalobcu považuje za premlčaný, nakoľko o tomto sa žalobca dozvedel dňa 22.06.2013, od tohto dátumu mu začala plynúť dvojročná premlčacia doba na uplatnenie nároku, pričom v trestnom konaní tento nárok nebol uplatnený riadne a odôvodnene. V trestnom konaní žalobca nepožadoval sumu 140.000,- Eur spoločne a nerozdielne, ale sumu 70.000,- Eur od každého zo žalovaných zvlášť, čo je obrovský rozdiel zaviazat' niekoho spoločne a nerozdielne na sumu 140.000,- Eur. Teda nárok sa ani nezohoduje s tým, čo bolo uplatnené v trestnom konaní. Súčasne žalovaný 2/ považuje nárok za zjavne nedôvodný, nakoľko žalobca neunesol jednak dôkazné bremeno, ale ani bremeno tvrdenia o tom, z čoho suma 140.000,- Eur pozostáva. Bolestné už žalobcovi bolo priznané v trestnom konaní, teda v tejto časti žalovaný 2/ namieta preukážku rozsúdenej veci a žalobca v trestnom konaní ani nerozporoval tento znalecký posudok, preto nie je zrejme, z akého dôvodu by sa v tomto konaní malo opätovne vykonávať znalecké dokazovanie, najmä pokiaľ ani jedna časť nároku nebola preukázaná ani čiastočne. Pokiaľ žalobca tvrdí, že je daná príčinná súvislosť, táto bola daná len vo vzťahu k sume bolestného, ktorá bola priznaná v trestnom konaní. Suma 140.000,- Eur nie je nijakým spôsobom odôvodnená, a preto nie je daná ani príčinná súvislosť medzi konaním žalovaného 2/ a škodou, ktorá nebola upresnená v rámci žaloby. Žalobca aj svojimi vyjadreniami na pojednávaní deklaroval neurčitosť a zmatečnosť svojej žaloby. Nie je zrejme, v čom spočíva základ nároku, každý nárok, ktorý si žalobca uplatňuje, musí byť určený, osobitne vyčíslený. Nie je možné zaviazat' na takéto nároky jednou sumou 140.000,- Eur. Pokiaľ ide o ušľú mzdu, v čase činu bol žalobca nezamestnaný, nie je preto zrejme, z akého dôvodu by mala byť suma ušlej mzdy reparovaná. Súčasne vzhľadom na prítomnosť žalovaného 2/ na pojednávaní navrhol vykonať jeho výsluch a žiadal žalobu zamietnuť.

27. Súd po oboznámení sa so žalobou, písomnými vyjadreniami strán sporu, pripojenými listinnými dôkazmi a spisom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 3T/23/2014 zistil tento skutkový stav:

28. Zo zápisnice o výsluchu poškodeného (žalobcu) zo dňa 07.11.2013 z Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Lučenci, odboru kriminálnej polície, oddelenia všeobecnej kriminality vyplýva, že žalobca ako poškodený po poučení podľa § 46 Trestného poriadku sa pripojil k trestnému konaniu a žiadal náhradu škody, a to vo výške ušlej mzdy, liečebných nákladov, bolestného. Dokopy žiadal „od každého z nich sumu 70.000,- Eur, v čom je bolestné, sťaženie spoločenského uplatnenie, trvalé následky, ktoré sú viac ako isté, náklady na liečenie a ušľú mzda“.

29. Z uznesenia Okresného riaditeľstva Policajného zboru Lučenec, odboru kriminálnej polície, oddelenia všeobecnej kriminality Z. zo dňa 20.09.2013 vyplýva, že vyšetrovateľ policajného zboru začal trestné stíhanie a súčasne vzniesol obvinenie konkrétnym osobám zodpovedným za spáchanie trestného činu, a to žalovaným 1/ a 2/ Y.

30. Zo znaleckého posudku č. 33/2013 zo dňa 20.10.2013 vypracovaného znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo R.u na návrh okresného riaditeľstva Policajného zboru Lučenec, odbor kriminálnej polície, oddelenie všeobecnej kriminality súd zistil, že v prípade poškodeného O. sa jednalo o zranenia, ktoré zodpovedajú hodnoteniu vážnej poruchy zdravia v zmysle ustanovenia § 123 ods. 3 Trestného zákona (ťažká ujma na zdraví). Bodové hodnotenie u zranení poškodeného zo dňa 22.06.2013 určila znalkyňa na 302,50 bodov.

31. Rozsudkom Okresného súdu Lučenec č.k. 3T/23/2014-290 zo dňa 27.10.2015 boli obžalovaní Y. (žalovaný 1/) a J. (žalovaný 2/) uznesení za vinných zo zločinu ublíženia na zdraví formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 155 ods. 1, 2 písm. c) Trestného zákona a prečinu výtržníctva formou

spolupáchateľstva podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona, a žalovaný 1/ aj zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. c) Trestného zákona a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že sa po vzájomnej dohode 22.06.2013 okolo 17.45 hod. dostavili na voľne prístupnú verandu bytového domu L., kde sa v tom čase nachádzal O., ktorý sedel pred bytom K., ktorého domácnosť obýval O. a vtedy žalovaný Y. povedal žalovanému J., vulgárne sa vyjadril na osobu O. tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti uznesenia vyšetrovateľa OR PZ Odboru kriminálnej polície Lučenec č. N. z 20.09.2013 o trestnom stíhaní, nakoľko pred tým privolal policajtov na ich kamaráta, a keď sa O. chcel postaviť, tak ako bol v podrepe, žalovaný J.k ho udrel päťou do ľavej strany tváre, a následne ho aj kopol do hlavy, na čo O. spadol na zem, kde ho už napádal aj žalovaný Y. a obaja žalovaní ho kopali do oblasti hlavy, a to viackrát, pričom vykrikovali vulgárne výroky na osobu O. a vyhrážali sa mu zabitím, pričom O. sa snažil kryť si hlavu a plazil sa do bytu K.u, do kuchyne, kde mal mobilný telefón s tým, že privolá políciu, a keď to zaregistroval obžalovaný Y., a na jeho dotaz mu O. odpovedal, že chce zavolať políciu, tak tento vošiel do bytu a kričal na O. X., aby sa to neopovážil, lebo ho zabije a nedožije sa do rána, pričom ho opätovne začal kopat' do hlavy a vykopol mu z ruky aj mobilný telefón, a neustále sa mu vyhrážal v priebehu asi troch minút, že ak zavolá políciu, tak sa nedožije do rána, a potom vyšiel obžalovaný Y. z bytu aj s obžalovaným J. odišli preč, pričom podľa znaleckého posudku O. spôsobili pomliaždenie pravej tváre, v oblasti pravej očnice a nosa so zlomením kosti nosa, na ľavej ušnici tržnú ranu, podvrtnutie krčnej chrčtice, dve hryzné rany na dolnej a hornej pere bez vonkajšej rany na perách, otras mozgu I. stupňa, zlomenie sánky vpravo, zlomenie čelového výbežku pravej lícnej kosti, zlomenie spodiny pravej očnice, zlomeninu bočnej steny pravého čelustného sinu s vychýlením úlomkov a s krvácaním do čelustných sinov obojstranne, prevažne však vpravo, horizontálnu zlomeninu čelusti obojstranne, zlomeninu dolného kraja očnice vpravo, s posunom, ktoré zranenia by si vyžiadali práceneschopnosť s dobou liečenia najmenej od 22.06.2013 do 17.08.2013. Za to boli obaja obžalovaní odsúdení na trest odňatia slobody v trvaní sedem rokov a štyri mesiace nepodmienečne.

32. Zároveň boli obaja obžalovaní spoločne a nerozdielne zaviazaní nahradiť poškodenej Dôvere zdravotnej poisťovni, a.s., Nitra za vynaložené liečebné náklady na poškodeného sumu 2.306,73 Eur a poškodenému O. spôsobenú škodu 4.725,05 Eur. So zvyškom nároku na náhradu škody bol poškodený odkázaný na občianske súdne konanie.

33. Proti rozsudku okresného súdu podali obžalovaní aj poškodený odvolanie.

34. Na žiadosť právneho zástupcu žalovaného 2/ v trestnom konaní - J. bol vypracovaný znalecký posudok znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia R. zo dňa 11.01.2016, ktorý vykonal bodové hodnotenie bolestného na zranenie poškodeného O. aj s prepočtom na euro. Bodové hodnotenie bolestného podľa zákona č. 437/2004 Z. z. určil ako 425 bodov. Vzhľadom k tomu, že u poškodeného došlo aj k nakrvácaniu do prínosových dutín ako aj vzhľadom k tomu, že v položke č. 18b2 a 18b3 nie je započítaná nevyhnutná operácia v celkovej narkóze, zvyšuje sa bolestné v čl. 18b2 a 18b3 podľa zákona č. 437/2004 Z. z. a jeho § 9 ods. 5 písm. b), c) o 1/2, t.j. o 75 bodov. Celkové bolestné po zvýšení bolo 500 bodov. Prepočet bodového hodnotenia bolestného na euro činil 8.050,- Eur. Vzhľadom k časovému odstupu znalec vyčíslil aj bodové hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia spôsobené trvalými následkami zranení z 22.06.2013. Bodové hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia podľa zákona č. 437/2004 Z. z. bolo 720 bodov, vo finančnom vyjadrení 12.355,20 Eur.

35. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom sp. zn. 3To/15/2016 zo dňa 09.03.2016 napadnutý rozsudok vo výroku o náhrade škody vo vzťahu k poškodenému O. zrušil a uložil obžalovaným Y. povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť škodu spôsobenú trestným činom poškodenému O. z titulu bolestného v sume 8.050,- Eur. So zvyškom nároku odkázal súd poškodeného O. X. na občianske súdne konanie. Odvolania obžalovaných Y.a odvolací súd zamietol.

36. Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že znalec R. oproti záverom písomného znaleckého posudku R. upravil výšku bolestného vo finančnom vyjadrení sumou 8.050,- Eur (500 bodov) a zaoberal sa aj prepočtom bodového hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia, ktorého výšku stanovil vo finančnom vyjadrení sumou 12.355,20 Eur. Vzhľadom na obsah odvolania poškodeného a najmä závery znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctva R. krajský súd odvolaniu poškodeného vyhovel (odvolanie podal len voči výške bolestného) a v tejto súvislosti vyslovil rozsudkom povinnosť oboch obžalovaných spoločne a nerozdielne nahradiť škodu spôsobenú trestným činom poškodenému

O. v sume 8.050,- Eur, keďže znalec R. oproti záverom posudku R. upravil výšku bolestného na 500 bodov a tomu zodpovedajúcu sumu 8.050,- Eur. Pokiaľ znalec vyčíslil aj bodové ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia, poškodený X. si v adhéznom konaní škodu v tomto smere neuplatnil, preto ho krajský súd so zvyškom jeho nároku na náhradu škody (zhodne ako súd prvého stupňa) odkázal na občianske súdne konanie.

37. Rozsudok odvolacieho súdu bol žalobcovi doručený dňa 24.03.2016. Rozsudok Okresného súdu Lučenec v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sa stal právoplatným dňa 09.03.2016.

38. Podľa § 46 ods. 3 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov, poškodený, ktorý má podľa zákona proti obvinenému nárok na náhradu škody, ktorá mu bola spôsobená trestným činom, je tiež oprávnený navrhnúť, aby súd v odsudzujúcom rozsudku uložil obžalovanému povinnosť nahradíť túto škodu; návrh musí poškodený uplatniť najneskoršie do skončenia vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania. Z návrhu musí byť zrejmé, z akých dôvodov a v akej výške sa nárok na náhradu škody uplatňuje.

39. Podľa § 415 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“), každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

40. Podľa § 420 ods. 1 OZ, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

41. Podľa § 438 OZ, ak škodu spôsobí viac škodcov, zodpovedajú za ňu spoločne a nerozdielne.

42. Podľa § 444 OZ, pri škode na zdraví sa jednorazove odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

43. Podľa § 445 OZ, strata na zárobku, ku ktorej došlo pri škode na zdraví, uhradzuje sa peňažným dôchodkom; pritom sa vychádza z priemerného zárobku poškodeného, ktorý pred poškodením dosahoval.

44. Podľa § 446 OZ, náhrada straty na zárobku počas pracovnej neschopnosti poškodeného sa uhrádza peňažným dôchodkom vo výške rozdielu medzi priemerným zárobkom poškodeného, ktorý dosahoval pred vznikom škody, a náhradou, ktorá bola poškodenému vyplatená v dôsledku choroby alebo úrazu podľa osobitných predpisov.

45. Podľa § 447 OZ, náhrada straty na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti alebo pri invalidite sa uhrádza peňažným dôchodkom vo výške rozdielu medzi priemerným zárobkom, ktorý poškodený dosahoval pred vznikom škody, a súčtom zárobku, ktorý poškodený dosahuje po skončení pracovnej neschopnosti a priznaného invalidného dôchodku vyplácaného poškodenému podľa osobitných predpisov.

46. Podľa § 447b OZ, ak o to požiada poškodený a je na to dôležitý dôvod, prizná súd namiesto peňažného dôchodku jednorazové odškodné.

47. Podľa § 449 OZ, pri škode na zdraví sa uhradzujú aj účelné náklady spojené s liečením.

48. Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

49. Podľa § 106 ods. 1 OZ, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

50. Podľa § 112 OZ, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

51. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 437/2004 Z. z.“), bolesť je ujma spôsobená poškodením na zdraví, jeho liečením alebo odstraňovaním jeho následkov.

52. Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z. z., sťaženie spoločenského uplatnenia je stav v súvislosti s poškodením na zdraví, ktoré má preukázateľne nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného, na uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo na plnenie jeho spoločenských úloh (ďalej len „následok“).

53. Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 437/2004 Z. z., náhrada za bolesť sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov. Náhrada za bolesť sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8). Sadzby bodového hodnotenia za bolesť sú ustanovené v prílohe č. 1 v I. a III. časti.

54. Podľa § 4 ods. 1, 2 zákona č. 437/2004 Z. z., náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná povahe následkov a ich predpokladanému vývoju, a to v rozsahu, v akom sú obmedzené možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti. Náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8). Sadzby bodového hodnotenia za sťaženie spoločenského uplatnenia sú ustanovené v prílohe č. 1 v II. a IV. časti.

55. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z. z., pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§ 7 a 8).

56. Podľa § 8 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z. z., lekársky posudok sa vydáva, len čo zdravotný stav poškodeného možno považovať za ustálený; ak ide o sťaženie spoločenského uplatnenia, spravidla až po uplynutí jedného roka od poškodenia na zdraví.

57. Podľa § 193 CSP, súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

58. Z vykonaného dokazovania je zrejmé a medzi stranami nebolo sporné, že dňa 22.06.2013 došlo k fyzickému útoku na žalobcu, pri ktorom žalobca utrpel ťažkú ujmu na zdraví. Z rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 3T/23/2014-290 zo dňa 27.10.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/15/2016 zo dňa 09.03.2016 vyplýva, že zodpovednými za útok na žalobcu sú žalovaní 1/ a 2/. Sporným medzi stranami bol však nárok žalobcu čo do dôvodu aj výšky, a to jednak z dôvodu vznesenej námietky premlčania, ako aj z dôvodu, že žalovaní 1/ a 2/ spochybňovali, či bol nárok na náhradu škody v adhéznom konaní uplatnený riadne, či bol nárok v predmetnom konaní uplatnený sčasti duplicitne, namietali, že nie je zrejmé, z akého titulu sa náhrada škody žiada, že žalobca nepreukázal kauzálny nexus medzi zranením a následnými zdravotnými problémami, riadnym spôsobom nepreukázal a neodôvodnil nárok ani neoznačil dôkazy na jeho preukázanie, a pokiaľ ide o ušlú mzdu, namietali aktívnu legitimáciu žalobcu.

59. Základnou procesnou povinnosťou žalobcu v konaní je predniesť dostatočne konkrétne a určité skutkové tvrdenia významné podľa hmotného práva, ktorými sa formuje skutkový základ žaloby. Túto povinnosť nemôže splniť nikto iný ako žalobca a jeho pasivita nemôže byť korigovaná ani zásahom súdu. Bolo by v rozpore s požiadavkami rovnosti zbraní a kontradiktórnosti sporového procesu, keby mal žalovaný, ale aj súd „hádať“, ktoré skutočnosti tvoria predmet sporu. Je teda elementárnou povinnosťou žalobcu skutkovo vymedziť predmet žaloby prostredníctvom úplných tvrdení, a následne preukázať

tvrdené skutočnosti v rámci dôkazného bremena. Rozsah povinnosti žalobcu na relevantné tvrdenie je určený hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá má byť použitá na právne posúdenie žaloby. Hypotéza právnej normy vymedzuje okruh rozhodujúcich skutočností, ktoré je strana sporu povinná tvrdiť a následne preukázať. Žalobca je teda povinný uviesť, akých konkrétnych plnení sa domáha a tvrdiť rozhodujúce skutočnosti o každom z nich. Len voči takým kvalifikovaným tvrdeniam žalobcu môže žalovaný následne rozvinúť náležitú procesnú obranu. Rovnako je taká špecifikácia nevyhnutná z hľadiska ďalšieho prostriedku procesnej obrany - uplatnenia hmotnoprávnej námietky premlčania.

60. Vo všeobecnosti sa posúdenie otázok, ktorá strana sporu je povinná tvrdiť a aký je obsah jej povinnosti tvrdiť, odvíja od hmotného práva. Platí pritom, že strana sporu je povinná tvrdiť skutočnosti, ktoré sú na základe hmotného práva spôsobilé privodiť jej úspech v spore. Bremeno tvrdenia je pritom v korelácii s bremenom popretia tvrdení protistrany (ŠTEVČEK, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016, s. 569.). Sporové konanie je konaním kontradiktórnym, čo znamená, že tá strana sporu, ktorá z určitej skutočnosti vyvodzuje právne následky, musí tvrdiť skutočnosti a k tvrdeným skutočnostiam predložiť alebo označiť dôkazné prostriedky, inak úspešnou byť nemôže. Pasivita strany nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok. Všeobecný súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany poprieť tvrdenia žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia. Povinnosť strany sporu tvrdiť má pritom kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (čl. 8 CSP - procesné povinnosti a procesné bremená) (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 246/2019 zo dňa 11.06.2019).

61. Ako vyplýva z vyššie uvedeného, aby súd mohol uplatnený nárok posúdiť, musí byť tento dostatočne určitý, vymedzený skutkovými okolnosťami tak, aby ho súd vedel podradiť pod príslušnú právnu normu (teda právne posúdiť), posúdiť oprávnenosť a odôvodnenosť jeho výšky, uplatnenú námietku premlčania, a tiež posúdiť splnenie podmienky konania (aj eventuálnu prítomnosť neodstrániteľných podmienok konania).

62. Žalobca sa v tomto spore domáha náhrady škody na zdraví spôsobenej ťažkou ujmom na zdraví v súvislosti s trestných činom žalovaných 1/ a 2/, ku ktorému došlo dňa 22.06.2013.

63. Žalobca v priebehu konania viackrát upravoval a dopĺňal svoju žalobu, až ustálil (v podaní zo dňa 10.03.2021 - č.l. 313 súdneho spisu), že sa domáha náhrady škody spôsobenej ťažkou ujmom na zdraví spočívajúcej v bolestnom, sťažení spoločenského uplatnenia a náhrade ušlej mzdy. Žalovaných 1/ a 2/ žiadal zaviazat' na zaplatenie sumy 140.000,- Eur spoločne a nerozdielne. Na súdnom pojednávaní žalobca bez bližšieho upresnenia výšky uviedol, že žiada aj „liečebné náklady, pretože je odkázaný na lieky, bolestné nie, pretože mu bolo vyplatené“. Ani žalobca ani jeho právny zástupca na toto vyjadrenie nijakým spôsobom nereflektovali v zmysle čiastočného späťvzatie žaloby a keďže ani na súdnom pojednávaní nebolo zrejmé napriek niekoľkonásobnej snahe súdu o doplnenie a opravu žaloby, v akej výške žalobca bolestné žiada (keďže jeho výška sa aj v trestnom konaní menila), nebolo možné posúdiť, či sa v tejto časti z hľadiska splnenia podmienok konania jedná o prekážku veci rozhodnutej (res iudicata) s ohľadom na skutočnosť, že v trestnom konaní bolo žalobcovi priznané bolestné vo výške 8.050,- Eur. Naviac, na dotaz súdu, že v písomných podaniach si žalobca uplatňoval nárok na náhradu ušlej mzdy, avšak na pojednávaní žiadal náhradu straty na zárobku, čo sú nároky podľa práva odlišné, právny zástupca žalobcu (opäť bez akejkoľvek špecifikácie čo do výšky) uviedol, že podľa jeho názoru môže byť popri sebe náhrada ušlej mzdy aj náhrada straty na zárobku. Pokiaľ ide o nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia, tento rovnako nebol nijako bližšie určený, preto súdu nie je zrejmé, či malo ísť o sťaženie spoločenského uplatnenia vo finančnom vyjadrení v zmysle znaleckého posudku R., prípadne v inej výške.

64. Rozlišovanie čiastkových nárokov zo škody na zdraví nemá len teoretický význam, ale má význam aj z hľadiska procesného práva. Keďže ide o samostatné a vzájomne nezávislé právne nároky, táto skutočnosť bude mať vplyv napríklad na dobu ich vzniku (môže byť odlišná), a teda aj na plynutie premlčacích dôb, kde každému nároku môže plynúť premlčacia doba samostatne. Predmetné čiastkové nároky zo škody na zdraví sú taktiež samostatne uplatniteľné, čo znamená, že v prípade ich súdneho uplatnenia musí súd zohľadňovať procesné aspekty u každého nároku samostatne, napríklad každý nárok bude musieť vyhodnotiť samostatne z pohľadu náležitostí žaloby, vyčíslenia daného nároku či procesných prekážok (litispendencie, rei iudicatae) a pod. Nárok na náhradu za bolesť a nárok na

náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia samostatne vznikajú a samostatne sa aj premlčujú (porovnaj R 28/1970). Na základe prekážky res iudicata môže civilný súd rozhodovať o nároku na náhradu škody len v rozsahu, v ktorom o ňom právoplatne nerozhodol trestný súd (rozsudok Městského soudu Praha sp. zn. 18 Co 193/80 zo dňa 23.06.1980).

65. Napriek opakovanej snahe súdu primäť žalobcu k doplneniu a upresneniu žaloby nie je doposiaľ jednoznačne ustálené, akých konkrétnych nárokov a v akej konkrétnej sume sa žalobca domáha (a či sa domáha aj ďalších a akých konkrétnych nárokov). Žalobca žalobu viackrát upravoval, napriek tomu súdu nie je vôbec zrejmé, ako žalobca dospel k sume 140.000,- Eur, pretože len potenciálnu výšku zárobku (resp. straty na zárobku) vyčíslil v žalobe vo výške 159.480,- Eur.

66. Pokiaľ ide o liečebné náklady, ktoré žalobca zmienil až na súdnom pojednávaní, za náklady liečenia možno požadovať zabezpečenie pomoci inej osoby (ošetrovateľky, pomocníčky v domácnosti a pod.), zadováženie zdravotníckych pomôcok, prípadne iné náklady vynaložené v súvislosti s vykonávaním takých úkonov, ktoré smerujú k obnoveniu alebo zlepšeniu zdravia poškodeného, náklady diétného, výdatnejšieho stavovania (R III/1967). Účelne vynaložené náklady teda slúžia výlučne na liečenie a zlepšenie zdravotného stavu poškodeného. Žalobca tieto náklady nijakým spôsobom nevyčíslil ani nepreukázal žiadnym dôkazom, ani nie je zrejmé, či sa malo jednať (len) o náklady na lieky v súvislosti s úrazom, ktorý mu spôsobili žalovaní.

67. Žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal súdu právny a skutkový základ nároku, ktorého sa voči žalovaným 1/ a 2/ domáha. V súlade s kontradiktórnosťou sporového konania je nutné konštatovať, že hoci právne posúdenie sporu patrí súdu, uvedené nezbavuje žalobcu jeho základnej povinnosti tvrdenia aspoň nevyhnutného hmotnoprávneho a skutkového základu uplatneného nároku. Samotný žalobca nemal ujasnené, a to počas celého priebehu konania, akých konkrétnych súm a akým titulom sa voči žalovaným domáha (respektíve jednotlivé sumy niekoľkokrát v priebehu konania menil a na záver položkovito nešpecifikoval), pričom ani v jednom prípade nešpecifikoval, akým titulom (aké konkrétne) nároky si uplatňuje a z akých konkrétnych súm by mal nárok voči žalovaným pozostávať. Za uvedeného stavu potom ani súd nemôže vykonať dôkazy, pokiaľ ani napriek snahe o zabezpečenie si jednoznačného stanoviska žalobcu tento sám dostatočne nešpecifikoval, čoho konkrétne a v akej výške sa domáha, keď právny ani skutkový základ svojho nároku žalobca počas celého konania súdu dostatočne neozrejmil ani nešpecifikoval (nevyčíslil).

68. Súd nemohol vykonať dôkazy, pokiaľ samotný predmet konania nebolo možné presne rozčleniť, ani vyvodiť z procesných vyjadrení žalobcu, čoho konkrétne, v akej výške, z akého právneho titulu sa voči žalovaným domáha, preto súd žalobu žalobcu voči žalovaným 1/ a 2/ zamietol.

69. Z dôvodu hospodárnosti konania, vzhľadom na dôvod zamietnutia žaloby, najmä neurčitost' uplatneného nároku žalobcu a nemožnosť ustáliť predmet konania, súd nepristúpil ani k vykonaniu navrhovaného dokazovania výsluchom žalovaného 2/ a nariadením znaleckého dokazovania.

70. Pre úplnosť sa súd zaoberal aj vznesenou námietkou premlčania uplatneného nároku žalobcu zo strany žalovaného 1/.

71. Účelom právnej úpravy inštitútu premlčania v občianskoprávných vzťahoch je, aby oprávnený subjekt (veriteľ) pod hrozbou sankcie premlčania uplatnil (vykonal) svoje právo v stanovenej premlčacej dobe - teda včas. Účinné vznesenie námietky premlčania práva znamená, že súd oprávnenej osobe nemôže premlčané právo priznať, keďže vznesením námietky premlčania zaniká nárok na autoritatívnu vynútitel'nosť uplatneného práva.

72. Pre právo na náhradu škody spôsobenej na zdraví je ustanovená výhradne subjektívna premlčacia doba, vzhľadom k zvláštnej povahe týchto práv. Pre počiatok behu dvojročnej subjektívnej lehoty pre uplatnenie práva na náhradu škody je rozhodné, kedy sa poškodený dozvie o už vzniknutej škode, teda nie len o protiprávnom úkone škodcu či škodnej udalosti, a o tom, kto za ňu zodpovedá.

73. Premlčacia doba začína plynúť dňom, kedy sa poškodený skutočne (nie iba predpokladane) dozvedel o škode, t. j. kedy nadobudol vedomosť o rozsahu majetkovej ujmy určitého druhu, ktorý možno natoľko objektívne vyčíslil v peniazoch, aby poškodený mohol svoj nárok uplatniť na súde, a ďalej o tom,

kto za škodu zodpovedá (porovnaj R 38/1975). Pojem „dozvie sa o škode“ (§ 106 ods. 1 OZ) vyjadruje nielen vedomosť poškodeného o protiprávnom úkone alebo o udalosti, ktorou bola škoda spôsobená, ale aj o tom, že vznikla majetková ujma určitého druhu a rozsahu, ktorý možno natoľko objektívne vyjadriť - vyčíslieť v peniazoch, aby poškodený mohol svoj nárok na náhradu škody uplatniť aj na súde (Z IV, s.634 ods. 3).

74. Poškodený „sa dozvie o tom, kto za škodu zodpovedá“ hneď ako získa informáciu, na základe ktorej si môže urobiť úsudok o osobe konkrétneho škodcu, teda len čo získa vedomosť o skutkových okolnostiach rozhodujúcich pre vymedzenie zodpovedného subjektu, teda len čo získa vedomosť o skutkových okolnostiach, ktoré sú spôsobilé urobiť takýto záver o mozgnej zodpovednosti určitého subjektu. Nemusi ísť priamo o zistenie, stačí, aby skutkové okolnosti, ktorými poškodený disponuje, mohli viesť k záveru o určení zodpovedného subjektu (nejde teda o nespochybniteľnú istotu v určení zodpovednej osoby).

75. Poškodený sa dozvie o tom, kto za škodu zodpovedá (§ 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka), v okamihu preukázateľného získania informácie o skutkových okolnostiach, na základe ktorých si môže urobiť dostatočný úsudok o tom, konkrétne ktorá fyzická alebo právnická osoba za škodu zodpovedá; v uvedenom okamihu nemusí byť daná z rozhodnutia súdu vyplývajúca nespochybniteľná istota poškodeného o zodpovednom subjekte a o jeho zodpovednosti (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 82/2009 zo dňa 28.05.2010; R 16/2014).

76. V prípade prebiehajúceho trestného konania sa poškodený nedozvie o okolnostiach rozhodných pre plynutie premlčacej doby až po právoplatnosti trestného rozsudku, ale okamihom, keď sa tieto okolnosti skutočne dozvie. Aj keď až právoplatným rozhodnutím v trestnom konaní je rozhodnuté o vine obžalovaného, neplatí automaticky, že až týmto dátumom sa poškodený dozvedá o tom, kto za škodu zodpovedá. Dátum právoplatnosti rozhodnutia je závislý od procesných okolností, ktoré nastali v priebehu konania a s vedomosťou poškodeného o škode a škodcovi priamo nesúvisí. Znalosť poškodeného o osobe škodcu sa viaže k okamihu, keď dostal informáciu, na základe ktorej si môže urobiť úsudok, ktorá konkrétna osoba za škodu zodpovedá. Táto skutočná vedomosť o osobe zodpovedajúcej za škodu, ktorou od uvedeného dňa žalobca disponoval, už v tom čase nepochybne stačila na podanie žaloby. Nebol teda daný dôvod, aby sa plynutie (subjektívnej) premlčacej doby práva na náhradu škody začalo odvíjať až od právoplatnosti uvedeného rozsudku. To, že žalobca v spomenutom trestnom konaní uplatnil svoj nárok na náhradu škody proti žalovanému, iba potvrdzuje, že mal informáciu o tomto zodpovedajúcom subjekte.

77. V prípade nároku na odškodnenie bolesti a za sťaženie spoločenského uplatnenia (§ 444 OZ) poškodeného sa poškodený dozvie o škode v čase, kedy možno objektívne vykonať bodové ohodnotenie bolesti a sťaženia jeho spoločenského uplatnenia; od tohto okamihu plynie subjektívna premlčacia doba. Výška bodového ohodnotenia bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia vyplýva z lekárskeho posudku. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na odôvodnenie rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 146/2010 zo dňa 27.01.2011, z ktorého vyplýva nasledovné: „Dovolací súd sa stotožňuje s názorom odvolacieho súdu, že žalobkyňa sa o tom, kto za škodu zodpovedá, dozvedela už v priebehu trestného konania vedeného proti vodičovi žalovanej 3/ na Okresnom súde v Hainburgu, ktorý rozhodol rozsudkom z 8. mája 2002. Aj pokiaľ ide o otázku nadobudnutia vedomosti žalobkyne o škode sa dovolací súd stotožňuje s názorom odvolacieho súdu, že žalobkyňa túto vedomosť získala už z posudku o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia, ktorý bol vyhotovený 6. júna 2003. Dvojročná premlčacia doba (§ 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka) v danom prípade uplynula 6. júna 2005, právo na náhradu škody voči žalovanej 3/ ale žalobkyňa uplatnila až 2. novembra 2006.“.

78. Špecifickým problémom, ktorý vzniká pri riešení otázky premlčania nároku v konaní o náhradu škody, ktorému predchádzalo adhézne konanie, je spočívanie premlčania v súvislosti s uplatnením nároku na náhradu škody v trestnom konaní. Podľa ustanovenia § 112 OZ totiž premlčacia doba neplynie po dobu konania, v ktorom veriteľ svoje právo uplatnil, pokiaľ v tomto konaní riadne pokračuje. Inštítút spočívania plynutia premlčacej doby zabezpečuje nemožnosť premlčania práva počas doby, v ktorej sa účastník právneho vzťahu svojho práva domáha na súde (prípadne na inom príslušnom orgáne), t. j. po dobu súdneho (iného) konania a ak v ňom účastník riadne pokračuje, neplynie premlčacia doba vo vzťahu k právu, ktoré bolo v tomto konaní uplatnené. Prípacom takéhoto konania je aj tzv. adhézne konanie, teda konanie o nároku na náhradu škody v rámci trestného konania. V prípade námietky premlčania

je v konaní o náhradu škody, ktorému predchádzalo adhézne konanie, nutné posúdiť, či bol nárok na náhradu škody v trestnom konaní uplatnený, či bol uplatnený riadne a či poškodený v adhéznom konaní riadne pokračoval. Riadne uplatnenie nároku na náhradu škody v adhéznom konaní zahŕňa okrem otázky náležitosti príslušného návrhu aj určenie doby, kedy môže poškodený návrh na náhradu škody podať, aby mohol byť podkladom pre rozhodnutie súdu o náhrade škody v trestnom konaní. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody v občianskom súdnom konaní, vychádza v otázke riadneho uplatnenia nároku na náhradu škody v adhéznom konaní predovšetkým z rozhodnutí vydaných v trestnom konaní. Nie je však nimi (ani prístupom súdu v trestnom konaní k otázke uplatnenia nároku na náhradu škody) viazaný pri posudzovaní otázky premlčania nároku.

79. Riadne pokračuje v konaní ten, kto nebráni svojimi procesnými úkonmi jeho náležitému priebehu tak, aby toto konanie mohlo skončiť meritórnym rozhodnutím. Nemožno teda napríklad uvažovať o riadnom pokračovaní v konaní tam, kde žalobca vezme žalobu späť, prípadne nepodá návrh na pokračovanie v konaní prerušenom podľa ustanovenia § 110 OSP (pozn. - teraz § 163 CSP) a pod. Pokiaľ však poškodený v trestnom konaní nepodá odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa a nezúčastní sa konania na súde druhého stupňa, nemožno na základe toho urobiť záver, že nepokračoval riadne v trestnom konaní (správa o rozhodovaní súdov o náhrade škody vo veciach, ktorým predchádzalo adhézne konanie, Cpj 35/78 Najvyššieho súdu ČSR z 24. októbra 1979, ktorá bola prejednaná a vzatá na vedomie plénom Najvyššieho súdu ČSR dňa 5. decembra 1979, sp. zn. Pls 2/79, R 22/1979).

80. Ak poškodený uplatnil v trestnom konaní nárok na náhradu škody spôsobenej mu trestným činom a v tomto začatom konaní riadne pokračoval, premlčacia lehota sa zastaví a v priebehu tohto konania neplynie. Po skončení trestného stíhania, v ktorom nedošlo k uloženiu povinnosti nahradit' uplatnenú škodu a poškodený bol vyzrovený o skončení stíhania, beh premlčacej doby pokračuje (rozsudok Najvyššieho súdu SSR sp. zn. 5 Cz 27/83 zo dňa 22.12.1983, R 29/1985).

81. Poškodený v začatom konaní riadne pokračuje tiež vtedy, ak po skončení iného (trestného) konania v primeranej lehote pokračuje v konaní podaním návrhu (žaloby) na uspokojenie rovnakého nároku v občianskom súdnom konaní. Ak (podľa okolností prípadu) poškodený v konaní riadne pokračuje podaním návrhu o uspokojenie rovnakého nároku v občianskom súdnom konaní, premlčacia doba nezačne znovu plynúť dňom právoplatnosti rozhodnutia v predchádzajúcom konaní, ale jej plynutie bude naďalej prerušené až do právoplatného skončenia tohto (nadväzujúceho) konania (rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 21 Cdo 2958/2007 zo dňa 13.11.2008).

82. Pokiaľ ide o náhradu škody, cieľom úpravy obsiahnutej v ustanovení § 112 OZ je ochrana poškodeného v prípade, ak uplatneniu nároku na náhradu škody predchádzalo iné konanie proti tomu, kto spôsobil škodu. S ohľadom na zabezpečenie ochrany práv poškodeného sa zásadne vychádza z toho, že „poškodený riadne pokračuje“ v začatom konaní, keď po skončení trestného konania pokračuje v primeranej lehote podaním žaloby v civilnom súdnom konaní. Dĺžka tejto lehoty nie je stanovená, posúdenie toho, či sa takto pokračovalo v primeranej lehote, závisí od konkrétnych okolností prípadu. Od nich závisí, či plynutie premlčacej doby naďalej pokračuje odo dňa právoplatnosti rozhodnutia v predchádzajúcom trestnom konaní, alebo či jej plynutie bude aj naďalej prerušené. Ak totiž po skončení trestného konania podal poškodený v primeranej lehote návrh na uspokojenie rovnakého nároku v civilnom súdnom konaní, premlčacia doba nezačína znovu plynúť dňom právoplatnosti rozhodnutia v predchádzajúcom trestnom konaní, ale jej plynutie je aj naďalej prerušené. Iba v prípade, že po skončení trestného konania nepokračuje poškodený v primeranej lehote v občianskoprávnom konaní podaním žaloby, začne premlčacia doba opäť plynúť od právoplatnosti rozhodnutia v trestnom konaní (rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 25 Cdo 23/2011 zo dňa 19.12.2012).

83. V otázke posúdenia začiatku plynutia premlčacej doby sa súd v tomto prípade nestotožňuje s názorom žalovaného 1/, ktorý viaže začiatok plynutia premlčacej doby na deň spáchania trestného činu, ani s tvrdením žalobcu, že premlčacia doba začala plynúť až právoplatnosťou rozsudku v trestnom konaní, kedy sa žalobca nad všetky pochybnosti dozvedel o tom, kto za škodu zodpovedá. Súd má za to, že v predmetnej veci by začala premlčacia doba plynúť od 12.01.2016, t.j. odo dňa nasledujúceho po tom, ako bol vypracovaný posudok znalca R. o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia a od tohto dňa žalobca poznal výšku škody. Pokiaľ bola výška bolestného vyčíslená aj v znaleckom posudku R.j z roku 2013, v tejto súvislosti súd poznamenáva, že zdravotný stav žalobcu v čase vypracovania tohto znaleckého posudku na účely stanovenia výšky škody nebol ešte dostatočne ustálený, keďže R. zvýšil

hodnotu bolestného a v čase vypracovania tohto znaleckého posudku bol schopný stanoviť aj výšku sťaženia spoločenského uplatnenia. Bez ohľadu na túto skutočnosť má však súd za to, že v danom prípade došlo k spočívaniu plynutia premlčacej doby podľa § 112 OZ, keďže žalobca si svoj nárok na náhradu škody riadne uplatnil v trestnom konaní už v zápisnici o výsluchu poškodeného dňa 07.11.2013, keď uviedol, že si uplatňuje nárok voči konkrétnym osobám, z akého dôvodu si nárok na náhradu škody uplatňuje (bolestné, sťaženie spoločenského uplatnenia, trvalé následky, náklady na liečenie, ušlá mzda) a zároveň špecifikoval (minimálnu) výšku uplatneného nároku - 70.000,- Eur od každého. O tom, že bol nárok uplatnený riadne, svedčí aj priznaná náhrada škody - bolestného v rozhodnutí trestného súdu, a to v rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici právoplatnom dňa 09.03.2016 vo výške 8.050,- Eur (s tým, že vo zvyšku odkázal súd žalobcu s jeho nárokom na občianke súdne konanie). Keďže poškodený uplatnil v trestnom konaní nárok na náhradu škody spôsobenej mu trestným činom a v začatom konaní riadne pokračoval, premlčacia doba spočívala a v priebehu tohto konania neplynula. Rozsudok odvolacieho súdu bol žalobcovi doručený dňa 24.03.2016. Následne dňa 24.02.2017 žalobca podal na Okresnom súde Lučenec civilnú žalobu vo veci náhrady škody na zdraví. Premlčacia doba v prípade náhrady škody spôsobenej na zdraví je dvojročná, a teda možno jednoznačne dovodiť, že k premlčaniu nároku žalobcu nedošlo. Ak by výrok v zmysle § 288 Trestného poriadku nebol v rozsudku trestného súdu vyslovený, nakoľko nárok na náhradu škody nebol uplatnený riadne a včas, súd by tým dal najavo aj to, že právo nebolo uplatnené riadne a počas trestného konania bežala premlčacia doba a nedošlo k jej uplynutiu.

84. Ďalšími námietkami uplatnenými stranami sporu sa súd nezaoberal, keďže nemajú zásadný význam pre výsledok sporu. V tejto súvislosti súd poznamenáva, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemá odpovedať na každú námietku alebo argument strán sporu, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie, pričom súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby súd zachádzal do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu.

85. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

86. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 257 CSP. Aplikácia uvedeného ustanovenia prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov konania celkom alebo sčasti neprizná. Musí však ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý je potrebné v rozhodnutí náležite odôvodniť. Výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach danej veci, ale aj v okolnostiach na strane strán sporu. Pri skúmaní existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa prihliada súd jednak k majetkovým, osobným a sociálnym pomerom strán sporu, ale rovnako je potrebné prihliadať aj k okolnostiam, ktoré viedli k uplatneniu práva na súde. Dôležitým je aj správanie strán sporu pred a po podaní žaloby. Dôvodom spočívajúcim v pomeroch strán je napríklad skutočnosť, že sa strana, ktorá nemala úspech vo veci, ocitne v takej závažnej sociálnej alebo majetkovej situácii, ktorá predstavuje dôvod hodný osobitného zreteľa. Je však nutné prihliadnuť aj na pomery druhej strany sporu.

87. Ako už bolo uvedené, pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa súd prihliada nielen na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery všetkých strán sporu, ale aj na okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu nároku na súde a ich postoj v konaní (R 24/1964).

88. Súd dospel k záveru, že pri zohľadnení vyššie uvedených kritérií by sa javilo priznanie trov konania žalovaným ako neprimerane tvrdé, preto pristúpil k aplikácii ustanovenia o trovách konania podľa § 257 CSP.

89. Súd má za to, že v prejednávanej veci existovali okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré bolo potrebné prihliadnuť pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania. Súd prihliadol na skutočnosť, že žalobcom uplatnený nárok súd zamietol preto, že tento nebol dostatočne špecifikovaný, pričom inak bolo preukázané, že žalovaní 1/ a 2/ žalobcovi spôsobili škodu na zdraví v dôsledku protiprávneho konania, za ktoré boli právoplatne uznaní za vinných. Žalobca následkom konania žalovaných utrpel ťažkú ujmu na zdraví s trvalými následkami, v dôsledku ktorých bol uznaný invalidným. Jeho schopnosť zamestnať sa je pre pretrvávajúce zdravotné ťažkosti vyžadujúce aj v súčasnosti intervenciu lekárov obmedzená. Jediným príjmom žalobcu je invalidný dôchodok. Súd prihliadol tiež na postoj žalovaného

2/ k nároku žalobcu, ktorý uviedol, že sa nevyhýba zodpovednosti, rozporoval však výšku uplatnenému nároku žalobcu. Za tohto stavu sa súdu javí ako neprimerane tvrdé a prísne voči žalobcovi, aby mal žalovaným 1/ a 2/ platiť náhradu trov konania.

90. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a s prihliadnutím na okolnosti, ktoré viedli žalobcu k uplatneniu nároku na súde, súd rozhodol tak, že žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozhodnutia, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Fiľakovská cesta 287, 984 01 Lučenec na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).